

STO DAROVATI ZA OVAJ BOZIC?

miercuri, 27 ianuarie 2021

Dar vremena, dar slušanja te dar upuivanja svima su pri ruci, to su darovi od srca.

Da je Boži vrijeme darivanja znamo svi. No, u ovim kriznim vremenima pitanje poklona je i pitanje troškova. Za veinu naših zajednice to nije problem, ali svjesni smo da ima onih koji si ne mogu priuštiti neke posebne poklone. Za one najmlađe se uvijek nađe sredstva za poklone, za neke skuplje, za neke skromnije. Bilo da se radi o telefonima, tabletima, laptopovima, odjeći, slatkima ili nečemu drugome, djeca će svakako nešto dobiti.

Svjesno smo, međutim, da ima i onih koji ne mogu dobiti skoro ništa, jer si ne mogu priuštiti, no i za takve se nađu dobre dužnosti koje se im blagdane uiniti ljepiše. Kako god bilo, svi ti pokloni će biti još topliji ako su darovani onima kojima su najpotrebniji. No, ima i darova koji se ne kupuju novcem, to su darovi od srca, darovi koji su nemjerljivi. Ti su darovi svima pri ruci, pitanje je samo naše odluke da ih odložimo darivati.

Osobno bih na prvo mjesto stavila dar vremena. U ovim vremenima brzine, kada svi nekamo žurimo, kada se svi žalimo na stres, vrijeme je još dragocijenije. Možda će se netko zapitati, kako to, darovati nekome svoje vrijeme? Upravo to, darovati nekome od svog vremena, posjetiti ga, ili posjetiti ih, pogotovo ako su ostali sami u velikim kućama jer su im djeca, pa čak i unuci otišli u druge zemlje. To su uglavnom naše bake, djedovi, rodbina. Provesti jedan, dva ili više sati prije blagdana, za vrijeme blagdana ili poslije, slušati ih, razgovarati s njima, može biti jako lijep dar. Jer mi smo ljudi društvena bića, a sada kada je vani hladno i više se vremena provodi u kući, život u tolikim velikim, polupraznim kućama u našim mjestima može biti jako tjeskoban. Još prije desetak godina te su kuće bile pune ali su svi počeli odlaziti za boljim životom, a neki se više ne vraćaju, jer ono što su izgradili njihovi roditelji, njihovi stari "vrijeđi" kao ono drugo, novo u drugoj zemlji. Zar je stvarno tako?!

To pitanje ostaje otvoreno i odgovor zna svatko od nas.

Tim našim dragim starijima pokloniti od našeg "skupocjenog" vremena bit će jako lijep poklon, o-sjetiti će da nisu baš sami, da ima onih koji misle na njih i koji su željni slušati njihove priče i savjete.

I tako dolazimo do drugog dara: dar slušanja. Vrlo često, bilo da se radi o nečemu dobrom ili nečemu manje dobrom treba nam netko tko će nas slušati, slušati o našim radostima, postignućima ili pak našim tjeskobama, strahovima, žalostima. U modernom vremenu za to se plaća, otkod psihologa i govornika, što te tišti. Ali, to nije isto. Ne može ni najizvrsniji psiholog zamijeniti dobrog prijatelja, prijateljicu, sestru, brata, majku, baku, ne može zamijeniti onu osobu kojoj možemo povjeriti sve što nas tišti. Osoba koja bez obzira što joj kažemo, razumjet će nas, neće nas osuđivati, slušat će i jednostavno biti tu, uz nas. Slušajući i onog drugog i mi sami postajemo bolji, uimo iz njezinog iskustva, iz njezinih (možda) pogrešaka, i pokazujemo da smo dostojni povjerenja i potovanja koje nam ta druga osoba povjerava. Jer nije lako otvoriti dužinu baš svakome. Treba za to hrabrosti. A onda s razumijevanjem sve to prihvatiti. Jer rame za plakanje ili ruka za estiranje treba svakome od nas u životu. Slušati drugoga strpljenjem dajemo i sebi što treba da postanemo boljom osobom.

I tako smo stigli i do trećeg dara, dar savjetovanja, upućivanja. Dati toj osobi iskren savjet, koji možda ta osoba u tom trenutku ne vidi, ponuditi neko rješenje i, zašto ne, pomoći konkretno ako to možemo. Vrlo često, ako nas nešto ti, ne možemo biti objektivni, ali netko tko nam je blizak može bolje sagledati cijelu situaciju, može vidjeti neko rješenje, neku ideju koja je nama osobno promakla. Uputiti nekoga, pomoći i da nađe način riješiti neku svoju nedoumicu ili problem, zajedno s njim tražiti rješenje, podržati ga u donošenju neke ozbiljne odluke, velik je dar u ovo doba informacije, kada novije poslovice zvuče nešto poput: vrijeme je novac ili informacija je novac. Svakako da ima istine u tome. Samo, nemojmo zaboraviti da se dobro dobrim vraćamo. A na sve te darove staviti i kapljicu dobrote.

Ovo su samo neki od darova koji nisu toliko toga daju onima koji ih daju i primaju. A sve te darove zapakirati u pakovanje onoga drugoga, u pakovanje prema njegovom mišljenju, prema njegovim sposobnostima, prema svemu onome što radi, bilo da je to malo ili veliko. Jer tko može reći i što je u Božjim očima veliko ili malo?

Ovaj skroman popis neka svatko proširi po svojoj volji. Samo neka vaš dar bude iskren, od srca!

Blagoslovljen vam Bože i prepun darova koji su, vama i drugima, najpotrebniji!

Maria Lacchici